Tož a tady jsou otázky a odpovědi:

1) Máte ve svém repertoáru alespoň jednu "pakárnu" (opravdu veselou, šílenou, rozvernou či jinak trhlou píseň?) A máte-li, podělíte se s námi o její text (eventuelně o historii, jak tato píseň vznikla?)

2) Lze napsat (umíte to či neumíte) "veselou" píseň naplánovaně, nebo musí vzniknout sama (souhrou náhody, situace a štěstí)? Mají takové písně smysl i přesto, že jsou často nesmyslné?

1. V repertoáru máme nejednu pakárnu (ono při našem názvu by asi bylo překvapivé aby ne). Dá se říci, že se velkou část textů snažíme alespoň trochu odlehčit, neboť hlubokých písní je kopec. Pokud se, ale ptáš na opravdu trhlou píseň, tak můžu uvést asi nejlépe KFC (Karlin Fried Crow - karlínská smažená vrána).Už z názvu je asi jasné, že to není nic pro slabé povahy. A jak písnička vznikla? Tuším, že to napadlo Láďu ve vaně. Následně sepsal první verzi a přinesl její text na zkoušku. Budoucí písnička byla kapelou rozebrána a zase smontována, doznala pár úprav a těšili jsme se na ní. Jenom nebyla melodie. Chvíli jsem se s ní lopotil sám, ale nešlo to. Tak se na to podíval na další zkoušce Pavel a za pár minut tu byl celý song. Nakonec vznikl spontánně název. Takže jako obvykle šlo kapelovou tvorbu. Bohužel v reálu teď tuto píseň příliš často od nás neuslyšíte, protože stála z velké části na flétně, která v kapele už není. No a o text se rádi podělíme:

KFC

Jedna hloupá vrána klovla do novin Probudila pána rumem opil splín Pod peřinou z novin kolébal ho sen Opřen vedle křovin o lipovej kmen R: na na ná na na na na na ná proklatě dobrá vrána na na ná na na na na na ná probudila pána Všude kolem maso bude bez chleba Živote má kráso to je potřeba Vyskočil v tu ránu jako zjevení Hbitě lapil vránu vytáh koření R: na na ná na na na na na ná proklatě dobrá vrána na na ná na na na na na ná nedožije rána Ušmudlanej koumes právě vzbuzený Vránu domů odnes jako uzený A že bydlel hned vedle přikrytej krabicí Upekl jí hnedle snědl s hořčicí R: na na ná na na na na na ná proklatě dobrá vrána na na ná na na na na na ná nedožila rána Kočky psi i vrány člověk mívá hlad Nedrážděte pány nechejte je spát Proč ten králík mňouká o to neběží Soused hledá mourka je čas k večeři R: na na ná na na na na na ná na na ná na na na na na?

2. Plánovaně jsme nezkoušeli psát ještě žádnou píseň. Vždycky musel být alespoň nápad. Ten přichází nahodile v různých stavech a situací autorů (např. Láďu obvykle přepadají nápady ve vaně, Pavla když hraje na basu své třičtvrtěroční dcerce). Tvorba celku už může být cílená a často se na něm podílí v kapele víc lidí. Pakárny mají určitě svůj smysl. Člověk se chce muzikou pobavit, poučit, ukolébat i odreagovat. Proto mají význam i veselé písně. Raději ale máme písničky s hlubším vtipem než rozjuchané bejkárny, připomínající spíš grotesku.

Klokan, Hluboké nedorozumění

---

1. Otěc Markušovec - píseň jsem objevil vytesanou na krovu ve vesnici Mečiarovce nad Zbabranou a moc se mi líbila a tak jsem ji složil :-)

Otec Markušovec

text: Jaroslav Popelka A naš otěc Markušovec vyhnal matěr na pokrovjec A ja otěc Markušovec vyhnal matěr na pokrovjec Tatu tatu čo robitě, tatu tatu čo robitě veď tu matěr zahlušitě Tatu tatu čo robitě, tatu tatu čo robitě veď tu matěr zahlušitě Kaj zahlušim taj zahlušim ale synka zrobič muším Kaj zahlušim taj zahlušim ale synka zrobič muším tatu tatu čo sa stalo čo sa s vami porobilo veď němatě dzecí málo tatu tatu čo sa stalo čo sa s vami porobilo veď němatě dzecí málo Dzecí veru malo němam ale v chyši chybi chalán Dzecí veru malo němam ale v chyši chybi chalán tatu tatu to stě lhali že tu čapi něletaju a tak stě matěr zvalchovali tatu tatu to stě lhali že tu čapi něletaju a tak stě matěr zvalchovali Keď lezli otěc z pokrovca, čosi čuha jim z poklopca Keď lezli otěc z pokrovca, čosi čuha jim z poklopca tatu tatu čo to matě včera matěr nakazali zašit vam ty vaše gatě tatu tatu čo to matě včera matěr nakazali zašit vam ty vaše gatě Zašivali stě mi šici len tu dziru na zadnici Zašivali stě mi šici len tu dziru na zadnici tatu tatu čo vravítě latali sme aj tu vpredu, boli azda špatne nítě tatu tatu čo vravítě latali sme aj tu vpredu, boli azda špatne nítě

2. Hroší kůže - jen tak mi to napadlo na melodii, kterou jsem složil někdy v roce 1967.

Hroší kůže

Text i hudba: Jaroslav Popelka Čokoláda, pepsi, snikers, kokosový Bounty pro tlustý haranty kalorickej ráj má milá je tenčí pejsky venčí malinový baby s kouzelným ďolíkem a má-li nový make-up s rtíky muť muť Cibulku a hrášek na topinku dá si, vitamíny krásy mlíkem zapije pak do sebe frkne až to ve mně hrkne slívovice štamprli to mý baby votrlý a banánovým koktejlem spláchne tu chuť Ref: Já vyznávám jing jang Číňanů styl mý voči zúží ten černobílej

symbol leckomu prý pomůže k hroší kůži. Možná se mě někdo zeptá k čemu hroší kůže i voňavá růže naštve něčí nos má milá mi říká, když se večer svlíká "Zase ňákej hajzl zdemoloval autobus a ze školy je pajzl zkrátka no hnus" Ref: Těch věcí co naserou mě potká denně spousta, do uší mi chroustá v kině celej sál a tak bych celkem vzato se měl stydět za to, že nedokážu strhnout ani jeden jízdní řád a na ulici vrhnout svůj exprimát. Ref2: Zahraju si ping pong Číňanů styl mý voči zúží já nejsem žádnej King Kong a tak mi malý voči ladí s hroší kůží.

Tímto se o ně dělím s tebou a ostatními.
Zatím ahoj a hezké jaro přeje

Jarda Popelka a Pět oříšků pro něj

---

1) Ano máme ve svém repertoáru i několik tzv. "pakáren" např. "Žabí bajka", "Tak trochu smutná koleda", "Pstruzi", ačkoli my nazýváme pakárnama jiné písně v našem repertoáru. Předkládám tedy píseň Pstruzi (jejíž text není ani na našich web stránkách). Vznikla jako svatební dárek našim kamarádům, kteří se dokonce před nedávnem "vytřeli" (to jsme přece ale na konci písně předpověděli...).

Pstruzi

To když se vody čeřili to se pstruzi ženili dort z jepic a z much paštiku jednohubky z chrostíků. Ženich nevěstu měl ploutnatou a ža žábrama pihatou. Musej rychle než je načapou a citrónem pokapou. Ref: Jsou zdraví mladí tak se třou tak z ostra div se neodřou. Dnes návnadu vám nežerou Dnes se berou takže - neberou. Pantáta se chlubil věnem dva plus jedna pod kořenem Svědci ztratili už zábrany přebrali kyslík mleli žábrami. Ještě dneska někde líně plavou pstruzi s ovázanou hlavou. Vžyť vyřvávali do noce v tom krkonošským potoce. Ref: Končí píseň o tom jak pstruh Přeme zamotaný do myšlenek potokem se líně pstružil když viděl Lenku tak se vzpružil. Ať mizí ozon tají kry oni čekají na jíkry. Hodnoťte to prosím kladně láska chodí i k těm na dně.

2) Píseň Pstruzi vznikla jakožto dar plánovaně, ale písně jako "Žabí bajka", nebo "Tak trochu smutná koleda" se prý objevili v hlavě Ondrovi (autor většiny textů Kaluží) "z ničeho nic" (doufám, že fráze "z ničeho - nic" nebude nikým brána jako charakteristika našich textů :-))

Mají-li humorné písně smysl? Určitě ano - pokud to není totální nesmysl.
Zdraví

Martin - Kaluže

---

1. Bohužel nemáme, patříme spíš k těm klasickým folkařům, ale určitě bychom se tomuto nebránili, obzvláště, kdyby nám nějakou takovou píseň napsal někdo z renomovaných autorů. Z čehož vyplívá, že proti druhu těchto písní nic nemám.

2. V podstatě jsem odpověděl na první půlku otázky už v první odpovědi. A co se týče jestli má význam je psát, říkám, všechny písně mají význam, hlavně když jsou kvalitně napsané a zaujmou. Trochu neutrální odpovědi, ale co jiného na to odpovědět. Opět přeji všem autorům vtipných i těch bláznivých písní jen víc a houšť, smutných věcí a dějů je kolem nás až až. Za Stráníky a hlavně za sebe

Luboš Stranďa Stráník

---

1) V repertoáru máme pakáren hned několik, protože drtivou většinu publika stejně zajímá především něco originálního nebo veselého. To je to, na co potom vzpomínají. Vytříbená sóla a aranžérské kousky ocení pár lidí a ten zbytek se chce bavit. Proto záměrně ponecháváme v repertoáru písně, které jsem složil před sedmi a více lety, tedy v dobách začátků Hromosvodu. Tehdy většinou jako sranda míněné nebyly, dnes se tomu smějeme. Jeden z našich nejznámějších a u fanoušků nejoblíbenějších songů se jmenuje Kytka, pakárna stvořená ve třinácti s cílem zavděčit se spolužákům, kteří na nějaký folk nebyli příliš zvědaví a pásli po nářezu:

Kytka

Ondřej Fencl (1994) Vyrostla kytka na kraji pole, za pár dní zmizela, zvadla, ty vole, vyrostla další trochu víc vpravo, za pár dní zmizela, zvadla, ty krávo. Vulgární píseň už je na konci, vole, ty krávo, to jsme pitomci, že se zabýváme květinou z pole, kravnáte, balvane, konec, ty vole.

Na zkomponování veselé písně samozřejmě musí být nálada, když je ale potřeba napsat ji programově, není to taktéž problém. A jestli mají takové písně smysl? Samozřejmě, že ano.

Konec konců, i život je často pořádně nesmyslný a myslím, že smysl má.

Ondřej, Hromosvod

---

1) Máme jich docela dost, vetšinou v rokenrollovém rytmu. Náš textař Michal tvrdí, že neumí napsat seriózní text, který by šel do rokenrollu, a proto to prý musí být pakárna. Pro ilustraci jen pár názvů našich žertovných písniček: Tragédie tisíců slepiček, Děravý necky, Buráky, Beverly Hills, Danone, Rudy. Texty najdete všechny na adrese: http://nacas.webpark.cz

Danonne

Tak řekni ano nebo ne tak chceš mě Dano nebo ne ležím tady na krámě záruční doba právě padá mně Vím že mě žereš tak vsuň mě tam zdravý jsem a sílu mám ne dala´s přednost tvarohu jsem zkažený dál nemohu Danone Danone Danone Danone Danone Danone Danone Danone Dano ano ty jsi kus Bifidus

2) Mají smysl. Lidi se při nich baví, mají je rádi a chtějí je zahrát znovu a znovu na každém koncertu. A my chceme, aby se lidi na našich koncertech bavili, chodili rádi a opakovaně za námi do klubu, pokecali si a popili v baru, poslechli si v sále mimo jiné naše písničky. Náš koncert jsme přestali brát jako ryze hudební záležitost, ale bereme ho komplexně jako snahu o příjemný večer. Proto jednou z hlavních podmínek při výběru naší domovské scény, byla přítomnost baru nebo hospody v blízkosti. K první části otázky se neumím vyjádřit, protože texty nepíšu.

Malej Honza Načasák

---

1) Protože chtěná sranda mi většinou připadá velmi trapná (a na festivalech mi při vystoupení "veselých" kapel naskakujou pupínky), sama se o nic takového nepokouším. Přesto se na našich koncertech publikum směje, a mám vypozováno, že je to ve chvílích, kdy jim něco v textu připadá "ze života". Holky v publiku pravidelně rozesměje rap v písni Příteli z mládí. (*"klidn ě nad tebou slzu uroním, věneček ti na hrobeček ráda položím, co ode mě čekáš, snad né pochopení, hledáš ho na blbym místě tady teda není a není a není..."*

). Jako kdyby jim to něco připomínalo...

2) Naplánovaně? Podle mě naplánovaně vznikají právě ty nejtrapnější kousky. Vtipnost nemůže být cíl, může být jedině vedlejším produktem toho, co chcete říci. Třeba texty Jiřího Suchého v ranných časech Semaforu - dávaj smysl, a přitom jsou jakoby mimochodem strašně vtipný. A nebo ta Žofčiná "přišla konkurence, nese se jak páv..." (nevím, jak se ta písnička jmenuje). Ta je veselá, nenásilná a milá. Ale Žofka si jistě neřekla "ták, a teď vymyslím něco veselého". Taková písnička totiž musí vzniknout spontánně - jako ostatně všechno, co za něco stojí, že...

za Sestry Steinovy - Karolina

---

1) Žádnou takovou písničku ve svém repertoiru nemám, možná vlastně jednu, velmi krátkou. Jmenuje se tak "Tak jako kdysi bylo". Text vypada takto:

Tak jako kdysi bylo

tak jako kdysi bylo tak jako kdysi bylo tak jako kdysi bylo ....tak už nikdy nebude

ovšem když to vidím takhle napsané, tak vidím, že to zas tak třeskutě vtipné není. On tomu chybí ten rytmus.

2) Naplánovaně lze napsat cokoli, tedy i píseň "veselou", ale já se tomu raději vyhýbám, protože napsat veselou písničku je mnohem těžší, než na co stačím...

Matěj Rak

---

1) Nuž, pakáreň ako takú som z mojej strany zatiaľ nenapísala, ale je dosť možné, že poslucháč nejakú v mojej tvorbe našiel, ale nesmial na nej v mojej prítomnosti :D

2) Nie som si istá, či viem alebo neviem napísať veselú pieseň vôbec, lebo som sa nikdy o to nesnažila a náhodou doteraz akosi nevznikla. Ale myslím, že veselé piesne majú svoj význam, na prebudenie okolia a niektorí účinkujúci stavajú tvorbu na zabávaní publika... no môj prípad to akosi nie je.

Janka Kudelova - pesnickarka

---

1) Kdysi jsem v dešti čekal na elektriku a měl jsem na hlavě jakousi čepici se štítkem. Tramvaj přijela a já jsem, celý celý promočený, nastoupil, vylovil z tlumoku knížku, že si budu číst. Když jsem pak nad otevřenou knihou sklonil hlavu, na stránku ukanula z mé čepice velká kapka. Nečekal jsem to, takže jsem se v prvé chvíli leknul, ale pak mě to rozveselilo: ukáplo mi z kšiltu! Celý den jsem si toto pak skandoval do kroku, přicházela další slova, až z toho vznikla taková žvatlavá erotika. Jestli Vám to bude připadat, jako dostatečná pakárna, nevím. Nabízím k posouzení:

Z čepice na hřebíku

(Jakub Noha) Prolog: héé--j "Hrabata, knížata, ertepličky, hrabata, knížata, erteple, hrabata, knížata, ertepličky, hrabata, knížata, erteple. drn má bába. drn má bába. Bába má v drdole drn! drn! drn! Seno, sláma, táta, máma, Pepiku, Frantiku, jak to deš!? Kluci selský, sakramenský! Hrom tě vem! Hrom tě vem! Hrom-by-tě popad-tě pytlikem tlouk!" (lidové říkadlo) Přišel domů, bouch do stolu, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ... Doma teď dobře je, polívka zahřeje je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? Rum, grog, čaj, krb, stůl, strop, trám, drb, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? Dlouhé vlasy, teploučká jsi, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? Drsné ruce, ne tak prudce! je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? Kousek blíž a kousek níž, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? Ty seš moje boubelatá, ztepilá a rozsochatá, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? V mokrém mechu kopýtka, vlhkem praská omítka, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? Po skle kapky běží, vyčerpaně leží, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. ? A pak spolu, skrytí pod duchnou, šeptají si dokud neusnou, je tam slota, že psa by nevyhnal, z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu. Z čepice na hřebíku kape voda, ukáplo mi z kšiltu.

2) Já takové písně psát neumím, vůbec neumím psát podle nějakého předem daného úmyslu. Když jsem se o to někdy pokoušel, vždy se to nějak moc brzy ošoupalo a opotřebovalo. A jestli

mají smysl nesmyslné písně? Pokud je to něco populisticky z prstu vycucaného, pak to podle mého názoru smysl nemá, i když se při tom třeba určité typy lidí baví a může těch lidí být i veliká síla. Ale to platí i o pseudozávažných písních. Takový ten rychle rozpoznatelný obsah může mít vliv na popularitu autora a interpreta, ale nemá bezprostřední vliv na kvalitu.

Zdravím FOLKtime s přáním samých úspěchů
Jakub Noha

---

1. Veselou písničku v repertoáru máme. Napsal ji náš kytarista Vlastík. A píše další, takže se máme na co těšit.

Vlasy

Pryč jsou ty časy, kdy všemu jsem se smál, ztrácej se vlasy, nevím, co bude dál, čekám a bádám, co bude zítra zas myšlenka tahle snad děsí také vás. Často já v noci mám prapodivnej sen hlava jak loket vykoukne na mě ven nechci, ach nechci já brilantinu znát, sponka a hřeben není můj kamarád. Ref: Holiče nechci a nebudu mít rád, nechci ho, už jsem řek´, vůbec znát Povídám nechci, ach nechci už ztratit ani vlas, budu jenom čekat že snad vyraší mi zas. Dnes v noci zdál se mi přenádherný sen, dva krásný copy mi z hlavy rostly ven, na konci mašle, do patky sponku dám, myslel jsem štěstím, že se snad rozplakám. Hlavu jak klouzek po probuzení mám, ráno je kruté, zrcadlo proklínám, výhodu má to, že sklouzne se i veš, muže dělá je to pravda, břicho, brejle, pleš, muže dělá jen pořádné břicho, brejle, pleš.

2. Na napsání veselé písně asi musí být veselá nálada- a do té se člověk těžko může nutit.To musí přijít samo.Ostatně si myslím, že je to tak u všech písniček. A veselé "pakárny" určitě mají smysl- vždycky se takovou písní koncert úžasně oživí. takža veselým "pakárnám" zdar!

Za PRO KOČKU Rosťa Pric